

Pusty stół i puste krzesła – Les Misérables (Nędznicy)

Jaki żal niewysłowiony
Jaki przejmujący ból
Pusty stół i puste krzesła
Mych przyjaciół nie ma już
Tu wzniecili rewolucję
Rozpalili w sercach żar
Choć śpiewali tu o jutrze
Jutro zgasło
Wśród tych ścian

Przy tym stole, w tej kawiarni
Zobaczyli lepsze dni
Zaśpiewali głosem jasnym
I nadal słyszę ich
Bo wyśpiewali sobie tren
Ostatnie namaszczenie
Gdy wstał nad barykadą świt

Och, wybaczcie przyjaciele
Co ja bez Was robię tu?
Jaki żal niewysłowiony,
Jaki przejmujący ból
Wasze duchy krążą wkoło
I upiorny tańczy cień
Pusty stół i puste krzesła
Już nie spotkam Was tu, wiem

Przyjaciele nie rozumiem
Jaki był ofiary cel
Pusty stół i krzesła puste
I na zawsze zgasł Wasz śpiew

Музыка. Діак уаньцн